153. številka. Ljubljana, v soboto 7. julija. XVI. leto, 1883.

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejeman za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 16 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr. če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši „Gledališka stolba“.

Upravništvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Potovanje cesarjevo.

Gradec 6. julija.

Ob krasnem vremenu napotil se je bil vladar to jutro v zahodne gorske kraje, ki so tako bogati prirodinih lepot ter je obiskal industrijalno jako razvite kraje doline Kainach, kakor Lieboch Voitsberg, Köflach, Lankowitz in Piber. Od zadnjega kraja šla je pot nazaj čez Lieboch in Nemške Lonče v Hollenegg, grad kneza Frana Liechtensteina, kjer je zaužil cesar dejeuner.

V prazničnih oblekah zbiralo se je mlado in staro na kolodvorih, da pozdravi svojega ljubljenega vladarja. Na s cveticami ovenčanih kolodvorih v Liebochu, Voitsbergu, Köflachu in Lončah bila so zbirališča prebivalcev sosednjih krajev, kjer so župani, načelniki okrajnih zastopov, duhovščina, učiteljstvo in šolska mladež vzprejem in pozdrav kolikor možno slovesno in veličastno opravljali. Na ogovore veljakov odgovarjalo je Nj. Veličanstvo najmilostnejše ter se je zelo zavzimalo za krajevne razmere.

Z vidnim zadovoljstvom poizvedal je cesar o množečej se industriji teh krajev, kateri so znani tudi izven avstrijskih mejâ. Krajevne lepote dežele, njeni mnogobrojni gradovi, rezidence zamrlih rodov, kakor Hohenburg, Lannach, Kornegg itd. zanimali so zelo vladarja, katerega je ob vsem potu v Köflah in nazaj navdušena množica živahno pozdravljala.

Razglas.

Spomin **šeststoletnega** združenja kranjske dežele s presvitlo **Habsburško dinastijo** se bode na **Kranjskem** slovesno obhajal od srede 11. julija do ponedeljka 16. julija t. l.

Njihovo Veličanstvo naš preljubljeni cesar **Franc Josip I.** bode v teh dneh s svojo Najvišjo navzočnostjo našo deželo osrečil.

Slavnost se vrši po sledečm vzporedu:

V sredo 11. julija:

Popoludne ob $3^3/_4$ uri prestopi cesar kranjsko mejo pri Trebovljah ter dojde ob 5. v Ljubljano.

Sprejem na Ljubljanskem kolodvoru po deželnem odboru, mestnem zastopu Ljubljanskem itd.

Sprevod v mesto po Dunajski cesti, Schelenburgovih ulicah in Kongresnem trgu do deželne hiše. Po vsem potu so ob obeh straneh postavljena razna društva in učenci srednjih šol.

Ob 8. uri zvečer **bakljada in serenada.**

Bakljada se premika od cesar Jožefovega trga skozi Vodnikove ulice, šolski drevored, čez Frančiškanski most, Marijin trg, Slonove in Franc Jožefove ulice, po Tržaški cesti, skozi Knaflove, Schelenburgove ulice in Kongresni trg pred deželno hišo.

Serenada na Kongresnem trgu: 1. Godba. 2. Kantata, poje čitalniški pevski zbor. 3. „Mein Oesterreich“, poje filharmoničnega društva moški zbor. 4. Godba.

V četrtek 12. julija;

Zjutraj ob 8. uri **velika maša** v stolni cerkvi. Cesar se vozi v cerkev čez Kongresni trg, Gledališke ulice, Marijin trg, Frančiškanski most, Špitalske ulice, Mestni trg pred Škofijo, kjer pri velikih cerkvenih vratih vstopi.

V cerkev smejo razven dostojanstvenikov, deželnih poslancev, mestnih odbornikov itd. vstopiti le tisti, ki imajo vstopnice od stolnega župnijskega urada.

Ob 10. uri se na Najvišjem dvoru v deželni hiši **kranjski deželni zbor pokloni** Nj. Veličanstvu. Potem se bodo predstavljali dvorni dostojanstveniki, duhovščina, vojaštvo, uradi itd.

Kmetijska razstava se popoludne odpre.

Ljudska veselica na travnikih pod Turnom (Tivoli) se začne ob 3. uri.

Zvečer ob 8. uri **predstava** in **koncert** v deželnem gledališči. Vstop je dovoljen le od deželnega odbora povabljenim gospodom in gospem.

Ravsvitljava mesta.

V petek 13. julija:

Zjutraj ob 7. uri: **Pregled garnizije.**

Ob 8. uri se odpre **razstava** pra- in kulturno-zgodovinskih predmetov, domače industrije in ženskih ročnih del v realkinem poslopji.

Ob 10. uri dopoludne: **Občne avdijence.**

Ob 1. uri popoludne: **Najvišja ogledovanja.**

Ob 4. uri: **Slavnostno streljanje** na strelišči.

Ljudska veselica pod Turnom (Tivoli.) Po prihodu **cesarjevem** sprevod kmetskih banderij, društev, občinskih deputacij, skupin, predstavljajočih poljedelstvo, vinorejo, rudarstvo, lov, ribarstvo itd. pred Njegovim Veličanstvom.

Zvečer ob 9. uri: **Umeteljni ogenj** pri ljudski veselici.

V soboto 14. julija:

Ob 6. uri zjutraj: Najvišje **nadzorovanje vojaštva.**

Ob 10. uri dopoludne: **Uložitev temeljnega kamna za Rudolfinum.** Društva se zbirajo ob 9. uri na Kongresnem trgu in se premikajo skozi Schelenburgove in Knaflove ulice do slavnostnega prostora. Vstop na slavnostne tribune je le proti vstopnicam dovoljen.

Pri uložitvi temeljnega kamna pojeta čitalniški pevski zbor in moški zbor filharmoničnega društva.

Potem **Najvišja ogledovanja.**

Pri **ljudski veselici** pod Turnom (Tivoli) ob 5. uri koncert narodnih pevskih zborov.

V nedeljo 15. julija:

Ljubljana-Idrija-Postojna-Ljubljana.

Zjutraj ob 6. uri: Vožnja cesarja skozi **Do-**

LISTEK.

Nevski prospekt.

(Povest, ruski spisal Nik. Vas. Gogolj. Poslovenil Y.)

(Dalje.)

Spal je torej! Bog, kakov sen je bil to! — a zakaj se je probudil! — zakaj le minuto delj ni spal, gotovo bi bila zopet prišla! Prilestna svitloba je s svojim neprijetnim medlim žarom gledala skozi okna. Po sobi je bilo vse tako pusto, žalostno neredno . . . . O, kako gnjusobna je resnica! Kaj je v primeri s snom? — Naglo se sleče in leže v posteljo, zavije se v odejo in hotel je migoma zopet privabiti stoprv minulo prikazen. Spanec se res ni mudil, takoj ga je objel, ali ni pokazal mu tega, kar bi bil rad videl: prišel je poročnik Pigorov in prinesel lulo, precej za njim je pridihal akademiški sluga, malo kasneje državni svétnik, naposled pa je prikimala glava neke beračice, po katerej je risal nekovo podobo, in vrstile se druge jednake neznatnosti.

Prav do poludne je ležal v postelji in želel, da bi zopet zaspal; ali ni je bilo več nazaj. Ko bi le na minuto pokazala svoje prekrasno obličje, ko bi le na minuto, na trenutek zašumela nje lehka stopinja, ko bi se nje gola, kakor padli sneg bela roka zablisnila pred njim!

Vse je pustil v nemar, zábil je vse, sedel je žalostnih, breznadnih očij, mislil je le na nočno prikazen. Niti se spomnil ni na to, da bi se bil doteknil česa; oki ste mu bili brez vsakojakega deležtva, brez vsakeršnega života, gledali ste skozi okna, obrnjeni ste bili na dvor, kder je vodar, zamazan, nalival vodo, zmrzujočo pod milim nebom, in kjer je nekega prekupnika kozji glas vreščal: „Stara obleka!“ — Kar je bilo kaj vsakdanjega in resničnega, — vse je čudovito dotikalo se njegovih ušes. Sedel je na mestu prav do večera in željno skril se v posteljo.

Dolgo časa je premetal se nespeč; naposled se posili s spancem. A zopet je imel nekove sanje — abotne, zoprne sanje. „Bog! — usmili se me le na minuto, samo na jedno minuto mi jo pokaži!“ — Zopet je čakal večera, zopet je zaspal, zopet se mu je senjalo o nekem uradniku, ki je bil tudi fagotar. O, to je nestrpno! Naposled se je vender prikazala! — njé glava s kodri vred . . . ona gleda . . . O, kako na kratko! — zopet so se mu priteknile nekove abotne sanje.

Napósled so se njegove sanje poživotile — in malo po malo je vse njega življenje čudovito promenilo se: moramo trditi, da je bedeč spal, speč pa čul. Da ga je kdo videl, ko je molčal in sedel pred prazno mizo, ali šel čez ulico, gotovo bi bil menil, da je mesečen ali pa, da je neizmerno pitje potrlo ga; njegova vnanjost je bila brez vsakojake značnosti, naposled je prirojena nemirnost vskipela v njem in resnično zamorila mu na obličji vse čutje in ves ogenj. Oživel je vselej le o nastalej noči.

Te okolnosti so slabile njegove moči, a grozna muka mu je bila to, ker je naposled spanec jel do cela zapuščati ga. Hotel je oteti svoje jedino imenje, zato je upotrebljal vsa otetna sredstva. Slišal je: kdor hoče spati, — ta naj le opij (opium) uživa. Ali kje bi dobil opija? — Spomni se na nekega Perzijca, ki je pahovke imel v zalogi in skoro vselej, kadar sta se kje sešla, poprosil ga je, da bi mu

lenji Logatec v **Idrijo.** Prihod zjutraj ob $9^3/_4$ uri: Ogled rudarije. Ob $11^3/_4$. uri: Skozi Logatec v **Postojno.** Prihod popoludne ob $3^1/_4$. uri: Najvišje ogledovanje. Popoludne ob $5^1/_2$. uri: Povrat v **Ljubljano.**

Prihod zvečer ob $7^1/_4$. uri.

V Ljubljani ob 10. uri zvečer **konec ljudske veselice.**

V pondeljek 16. julija:

Ljubljana-Kamnik-Kranj-Begunje-Bled.

Zjutraj ob 7. uri: Vožnja v **Kamnik.** Najvišje ogledovanje.

Dopoludne ob 11. uri: Nadaljevanje pota skozi **Cerklje** v **Kranj.** Prihod ob $1^1/_4$. uri: Najvišje ogledovanje.

Popoludne ob $1^3/_4$. uri: Skozi Radovljico-Lesce v **Begunje.** Najvišje ogledovanje.

Ob $3^1/_2$. uri: Na **Bled.** Prihod ob 5. uri. Zvečer ob 9. uri: **Veselica na jezeru.**

V torek 19 julija:

Na **Bledu.** Zjutraj ob $5^1/_2$. uri: Odpotovanje skozi **Terbiž.**

Natančneji načrti za posamezne slavnostne dneve se bodo posebej razglašali.

Ljubljana, 6. julija 1883.

Kranjski deželni odbor.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. julija.

Justični minister baron dr. **Pražák** podal se bode prihodnji mesec v Galicijo, da nadzoruje ondukajšnja sodišča.

Izpeljavne naredbe k **obrtni noveli** priobčile se bodo po povratku trgovskega ministra iz Angleškega ter bodo obsegale dvajset točk.

Dasiravno se za sedaj še ni bati, da bi se **kolera v Avstrijo** zanesla, piše „Pol. Corr.", je vender vlada odredila celo vrsto varstvenih naredeb ter uradom in ljudstvu priporočila vestno njihovo izpolnovanje. Kar pride iz Egipta, mora se v avstro-ogerskih pristaniščih podvreči v zdravstvenem reglementu predpisanemu kontumačnemu postopanju ter se vse stvari čistijo in desinficirajo. Železnična upraviteljstva imajo skrbeti za skrbno čiščenje čakaluic, restavracij in stranišč. Okrožnica deželnim vladam odreduje, da se ima vsak slučaj sumljive bolezni takoj telegrafično naznaniti ter taki bolniki takoj izolirati. Večje občine imajo skrbeti za pravočasno prireditev potrebnih prostorov, za čiščenje in odstranitev gnjilobe in zdravstveno nadzorovanje gostilen, prenočišč po posebnih sanitetnih komisijah. Z ogersko in deželno vlado v Sarajevu stopila je vlada v dogovor glede potrebnih naprav ter bode tudi skrbela, da se takoj priobčijo dotične naredbe drugih držav. — Doslej postalo je 1116 ljudij žrtva tej epidemiji, mej temi skoro nobeden Evropejec.

Vnanje države.

Mej **Rusijo** in **Perzijo** sklenila se je pogodba o mejnej ureditvi. Reuterjeva depeša iz Teherana poroča, da ima vsled te pogodbe Perzija obdržati Kelati in Nadir, Merv pa da je smatrati za rusko zemljo. Ta pogodba se bode v jednem mesci ratifikovala. Perzija se je zavezala, da bode vse Turkomane, kateri bi bili pribežali na perzijsko zemljo, izročila Rusom; samo oni Turkomani, ki so v Perziji naseljeni, ostanejo ondukaj. Pogodba tudi pravi, da bode, ako bi kaka tuja vlast, mej katerimi se Anglija izrečno imenuje, ugovarjala temu dogovoru, Rusija sama imela odgovarjati na te proteste.

Iz **albanskega** Skadra se poroča, da trpe uporni Albanci na hudem pomanjkanji živeža in streliva, kar da jih je že napotilo stopiti s Hafiz pašo v dogovor, s kakimi pogoji da se predadé. Jeden del upornih rodov obrnil se je baje zastran zavetišča na Črnogoro in sicer z dobrim uspehom. Assim paša, kateri se je bil proti konzulom, ki so hoteli posredovati za milejše postopanje proti ustašem, izrazil za skrajno strogost, dobil je iz Carigrada telegrafičen napotek, da ima za brezpogojno podvržbo podajati generalno amnestijo, varstvo predpravic in odškodnino za škodo na premoženji. V dan 24. junija podal se je Assim paša, da to sporoči, v kraje upornikov. Ob tem času mirovalo je orožje po celem vilajetu. Doslej nevtralni rodovi pošiljajo v Skader zatrjevanja zvestobe in udanosti.

Irska dinamitna stranka imela je v Novem Yorku zborovanje, v katerem so se sklepale vsakovrstne dinamitske resolucije ter zbirali se doneski za „zaklad mučenikov". Sheridan imel je drzovit govor, v katerem je umore v gaji Phönix in dinamitne atentate priporočal kot „blagodejna sredstva," da se „Anglija spravi na kolena". Sklenilo se je tudi, da se ima 100 dolarjev, ki so došli iz Kalifornije, upotrebiti za nakup dinamita.

Dopisi.

Iz Gorice 5. julija. [Izv. dop.] Z ozirom na moj dopis iz Gorice, v katerem sem sine ira et studio le z navedenjem neovrgljivih dokazov pobijal trditev „Edinosti" o Tolminski kandidaturi ter obžaloval dotični neutemeljeni in brezpotrebni dementi piše „Edinost" v zadnjej številki, da jo hočejo njeni sovražniki pred slovenskim svetom sumničiti. Na to sledeče: Jaz nesem in nesem bil nikdar sovražnik katerega-koli slovenskih listov, tedaj tudi „Edinosti" ne (o Celjskem Prijatelji ne govorim, ker ga nikdar videl nesem) in ne poznam nobenega Slovenca v Gorici, kateri bi bil „Edinosti" sovražnik. Sovražnik sem pa takim noticam, katere bijejo resnici v obraz na kvar našej sveti stvari, in v tem oziru nesem osamljen. Da ima „Edinost" sovražnike, verujem, a ti neso v Gorici, temveč v Trstu, in največji mej njimi tisti, kateri take in jednake notice pišejo. Da sem list sumničil ali namen imel sumničiti ga, ni res; neovrgljiv protidokaz te trditve je moj dopis sam, v katerem sem le gola facta navajal.

V polemiko glede novih napadov in novega poniževanja centralno-odborovih uspehov, nakopičenih v istej notici „Edinosti", se ne spuščam: prvič mi brani to delikatnost osobnih zavez in druzih zadev, katerih nečem brezpotrebno obešati na zvonec javnosti; drugič pa tudi uverjenje, da bi bil ves moj trud brezuspešen, ker ne verujem, da bi se dala v tej zadevi „Edinost" o ničevosti njenih trditev prepričati; tretjič nadeja, da s tem narodno stranko na Goriškem in sebe pred novimi napadi zabranim. S tem basta.

Iz Ptuja 6. julija. [Izv. dop.] Stoprav par dnij in presvitli vladar stopi na tla, kjer bivajo v velikej večini Slovenci. Toda, kakor se radujemo Najvišjega prihoda na jednej strani, nas žali na drugej, ka Slovenec ne bode smel pokazati, da je Slovenec. Znana pritožba na ministerskega predsednika grofa Taaffeja glede pozdrava v naščini bila je zavržena. Da, v istini bridko je za narod, da mora pred svojim vladarjem biti toli ponižan, ter mu ni dovoljeno, nagovoriti ga v svojem jeziku. Ali si v istini toli udani Slovenci zaslužijo tako ponižanje? Kdaj nam bodo že vender nehal pihati stari birokratiški veter? A vsi ti ukazi ne bodo hasnili nič, kajti, ko bode presvitli vladar stopil na slovenska tla na Štajerskem, osvedočil se bode takoj, da stanujejo tu vedno verno udani Slovenci in mogoče je, da tudi na teh tleh doleti koga Najviše vprašanje: „Neso tu Slovenci?"

Iz Gornjega Grada 4. julija. [Izv. dop.] Kakor po vsej deželi je tudi pri nas 2. julij bil praznovan. Brez števila strelov se je razlegalo po našej prijazni dolinici, in vse polno zastav cesarkih, narodnih in štirskih je kinčalo naš trg.

Zvečer je bilo na ulici, kakor po dnevi, kajti razsvitljava bila je splošna in kaj mična, — godba pa je svirala neprenehoma, da je človeku srce veselja igralo. Zjutraj po budnici in postavljenji maja so se začeli reservisti in dopustniki zbirati in peljani od gospoda župana in vseh uradnikov so se po 9. uri podali k slovesni službi božji, kojim se je tudi vsa šolska mladina pridružila.

Po maši začela se je veselica na prostem, kjer je bilo jako živahno in zabavno. Posebno pohvaliti moramo tukaj našega učitelja Spendé-ja, kateri je pokazal pravo narodnost in pa udanost presvitli hiši Habsburški. Pod njegovim vodstvom prednašali so otroci prelepe pesni, — deklamovali itd. Vse točke bile so pomenu dneva primerne in so se zvršile na občno pohvalo.

Tisočeri „živio"-klici presvitlemu cesarju, cesarskej rodbini itd. doneli so pri zabavi in pozneje po celem trgu. Zvečer je bil slavnosten banket.

Iz Sevnice 3. julija. [Izv. dop.] Slavnost 600letnice Habsburžanov vršila se je 2. julija prav sijajno. Zjutraj nas je že streljanje spominjalo na zgodovinske čase Habsburžanov; ob 8. uri bila je slovesna sv. maša z leviti in zahvalno pesnijo.

Po sv. opravilu zbralo se je v prostornej trirazrednej šoli polno občinstva gosposkega in kmetskega stanu. Vsa Sevniška inteligenca počastila in vzvišala je slavnost s svojo navzočnostjo. Slavnost se je pričela s pesnijo, potem so se vrstili govori z deklamacijami in pesmami. O poludne bilo je 148 otrok,

☛ Dalje v prilogi. ☚

namalal krasotico. Sklenil je, da pojde k njemu, kajti veroval je, da gotovo ima opij.

Perzijec ga sprejme, sedel je na divanu in nogi pod-se imel podviti.

„Čemu ti bode opij?" povpraša ga.

Piskarev mu pove, da ne more spati.

„Dobro, jaz ti dam opija, le namalaj mi krasotico. Ali res krasotica mora biti! — Obrvi mora imeti črne, oči pa veliki, kakor dve olivi; a jaz sam — da bi ležal poleg nje in dim pulil iz lule! — Čuj, da bi bila lepa! — da bi bila krasotica!"

Piskarev je obljubil vse. Perzijec je odšel, po minuti vrnil se, prinesel rožič, napolnen s temno tekočino, nekoliko ulil je v drug rožič, dal Piskarevu in naročil mu, naj ne užije več, nego po sedem kapljic vselej, pa na vodi. Piskarev je hlapno zgrabil dragoceni rožič, ki bi ga ne bil dal za grudo zlata, — in bežal je na vso moč domov.

Ko je bil prišel v svojo sobo, odlil je nekoliko kapljic opija v kupico vode, izpil in šel leč.

Bog, kaka radost! — Ona! — zopet ona! — Ali že do cela v drugej podobi! — O, kako lepo sedi pri oknu bliščečega vaškega domca! — Nje obleka je tako priprosta, v kakoršno se more oblačiti le pesnikova misel. Kako ima glavo počesano . . . Čudo! — Kako priprosto je razčesana in kako jej pristuje to! — Tenek trak na lahko objemlje nje vrat; vse na njej je skromno, vse tajno, neizrekljivega čutja izraz. Kako mila in ljubovidna (gracijozna) je nje hoja! — Kako blagoglasen je nje stopinj in nje priprostega krila šum! — Kako lepa je nje roka, ovenčana s zapestnico iz las! Govori z njim in prosi: „Ne zaničujte me; jaz nesem ta, katera menite, da sem. Pogledite me, pozorno pogledite in povedite, ali sem vredna tega, kar vi menite? — O! ne, nikakor! — da bi ta, ki bi se drznil kaj domišljati, da bi . . ."

Ali probudil se je — zmočen, utrujen, solznih očij. „Boljše bi bilo, da bi ne živela! — da bi je na svetu ne bilo, da bi bila le navdušenega umeteljnika sen! Jaz bi ne stopil od platna, jaz bi te večno gledal in poljubljal bi te. Jaz bi živel — in dihal va-te, kakor v najkrasnejšem snu, a bil bi srečen. Nikakoršnega druzega hrepenenja bi ne imel. Jaz bi te na pomoč klical kakor angelja varuha, pred spanjem in bedenjem. Tebe bi izvolil, kadar koli bi moral obraziti kaj božanskega in uzornega. Zdaj pa . . . kako strašno življenje je to! — Kak dobiček mi je to, ker živi? — Kaj je zmočenega ljubovnika život znancem in prijateljem, kateri so ga nekdaj ljubili? — Bog! kakovo je naše življenje! — Večno se domišlija bori z resnico!" Take misli so ga skoraj zmerom motile, drugega ničesar ni premišljal, skoro ničesa ni jedel in nestrpno je čakal večera in ponočnega prizora. Nepretrgane razvnete misli o tistem predmetu so naposled do njegove domišlije dobile tako moč, da je skoro vsak dan prikazal se mu tisti obraz in ves je predrugačil se.

Opij je še hujše razkalil njegove misli; a če je kdo bil kdaj za . . . do najvišje stopinje brezumnosti, silno, strašno, morilno, burno, gotovo je tak nesrečnež bil on.

Izmej vseh nočnih prikaznij je jedna bila najzanimljivejša: prikazala se mu je bila delavnica. Kako je bil vesel, kako razkošen je sedel in paleto držal v roci! A ona je bila pričujoča! Že je bila njegova soproga. Sedela je poleg njega, s svojim mičnim komolcem objemala stol in gledala

V soboto so se v **dalmatinskem** deželnem zboru verifikovale volitve kmetske občine Kninske, trgovinske zbornice Zadrske in Dubrovniške in pa mest Lessina in Cittavecchia. Nasproti pa so se po burnej debati zavrgle volitve mest Makarska in Curzola. Danes ima zbor zopet sejo.

Avstrijska vlada nagovorila je neoficijalno druge države, kako da bi bilo ugodno, ako bi se varstvene naredbe proti **koleri**, ki se imajo na vsak način izvesti, odredile sicer ne vzajemno, a vender po jednakem načrtu. Doslej tuje vlade neso še odgovorile, kaj nameravajo v tej zadevi storiti. Zato tudi avstrijska vlada ni mogla še završiti nekaterih reform, katere se jej zde potrebne glede karantêne, ker bi sicer tuje vlasti ne pripoznale teh naredeb. — Poročila omenjajo o neznosnem smradu, ki se čuti na deset milj okolu Damiette. V mestu samem ni skoro nič zdravnikov in prebivalstvo je popolnem zaprto od druzega sveta. — V Aleksandriji sta bila doslej le dva slučaja kolere; prebivalstvo se nekoliko umiruje, vender je v dveh tednih zapustilo 4000 oseb to mesto. — Vest, da bi bil v Havre-u jeden človek za kolero umrl, se ni obistinila; kakor trdijo francoski listi, umrl je dotičnik za neizmernim použitkom upijanljivih pijač.

Vnanje države.

Ruska policija nadaljuje z vso skrbnostjo svoja preiskovanja v Armeniji, posebno v Erivanu. Vlada baje veruje v obstanek zarote, katera namerava ustanoviti samostojno armensko državo v mejah stare kraljevine Armenije. Doslej pa se Rusom ni še posrečilo zaslediti kaj vidnega.

Bolezen grofa **Chamborda** se ni še obrnila ni na bolje ni na slabše; bolnik se popolnem zaveda svojega stanja. Zadnje dni pregledal je svoj testament ter napravil obširen dostavek. Kamorniku izrazil je željo, da bi ga pokopali v gradu Brunnsee na Štajerskem poleg svoje pokojne matere. — Vojvoda Aumale-ski zahteval in dobil je od vojnega ministra odpust, da se poda v Frohsdorf k smrtni postelji grofa Chamborda. — Kakor se čuje, namerava princ Napoleon po smrti grofa Chamborda napraviti pojav v obliki pisma do prijatelja, v katerem bo izjavil, da je tradicijonalna monarhija s smrtjo Chamborda pri kraji, ostane samo revolucija, ali pa plebiscit s svojo spojeno demokracijo in avtoriteto, kar je princip Napoleonidov.

Dopisi.

Iz Celja 8. julija. [Izv. dop.] (Pozdrav cesarju.) Danes je naš župan dr. Neckermann dal na oglje nabiti poziv do svojih someščanov, naj okrasijo mesto v čast cesarju, ki pride 11. t. m. k nam. V tem uradnem pozivu prepušča po vzgledu Graškega župana glavar našega mesta barve, s katerimi naj se svetli vladar pozdravlja, taktu vsakaterega meščana. V svojem časopisnem organu pa pozivlja Celjski mestni zastop Celjane, naj razobesijo v slavo cesarju črno-rudeče-zlate (t. j. nemške) zastave. Mi Celjski Slovenci se ne bomo ozirali na to provokacijo, ampak držali se bomo, kakor v dan deželne slavnosti 2. t. m., samo državnih, cesarskih in deželnih barv. Mi častimo svitlega cesarja posebno z velikoavstrijskimi prapori in odgovarjamo s temi po naših mislih najdostojniše na besede v zadnjem prestolnem govoru: „Avstrija ima prostor za vse svoje narode!“ Za pristojni nam prostor v Avstriji se borimo in od nekdaj je Slovenec se povišanega čutil s poslavljanjem Avstrije, v kateri pričakuje svojo srečo. Velikoavstrijski prapor je izražen v rečenih besedah prestolnega govora, nadejamo se, da ga bode sedanja cesarska vlada bolj in bolj po svojih razkritih načelih jednakopravnosti narodov razvijala, in zato bomo pod velikoavstrijskimi in Habsburškimi barvami v sredo iz celega srca klicali: „Živio svetli cesar!“

Iz Spljeta 5. julija [Izv. dop.] (Praznik sv. Cirila in Metoda). Minulo je že dve leti, odkar se ta praznik s posebno slovesnostjo po vsej Dalmaciji obhaja. Ali v Spljetu je bilo še le letos mogoče prirediti dostojno slavnost slovanskima apostoloma. Italijani, koji so imeli poprej vso oblast v našem mestu, ne samo da se neso brigali za ta dva svetnika, nego so celo ščuvali neomikano ljudstvo proti njima; pravili so mu, da Dalmatinci že imajo na stotine svojih domačih svetnikov, da skoro vsaka vas že ima svojega žaštitnika in da sta torej nova dva svetnika popolnoma nepotrebna. Govorili so ljudstvu, da sv. Ciril in Metod sta „puntarska svetnika“ in omikani ljudje (doktorji s Padovanskega vseučilišča) so javno sežgali podobo naših apostolov ter psovali škofa, ki je praznik priporočal, da je postal krivoverec in metali kamenje za njegovim vozom. Vse to je moralo poroditi veliko zmešnjavo med neukim ljudstvom in po ulici slišal si lahko mej ostalimi kletvinam tudi preklinjanje sv. Cirila in Metoda. — Letos pa se je obrnila stvar na bolje. Narodno društvo „Slavjanski napredak“ priredilo je s pomočjo občine pomenljivemu dnevu popolnoma dostojno slovesnost. Zjutraj ob osmih zbrali so se vsi udje omenjenega društva v svojih prostorih in korakali za „narodno glasbo“ in novo krasno zastavo po mestu v stolno cerkev, ki je bila na uhodu in znotraj lepo okinčana. V njej se je zbralo lepo število omikanih gospé in gospodov ter uradnikov, ki neso bili službeno zadržani. Milostljivi škof Marko Kalogerà zapel je sv. mašo v staroslovenskem jeziku tako pobožno in ginljivo, da se je moralo vsakemu milo storiti. Kako so se časi spremenili od l. 925 in 1059, ko so dijocezanski zbori ravno tu v Spljetu prokleli in zabranili slovansko liturgijo! Danes se je maščevala na istem mestu krivica, storjena pred malo ne tisoč leti našemu milemu jeziku! — Hiše narodnjakov po mestu so bile olepšane s trobojnico in rudečim platnom. Zvečer pa je bil prekrasno razsvetljen javni vrt, kjer so ta dan odprli dva nova ukusna vodometa. Narodna glasba je svirala od 8 do 10 ure slovanske arije (se ve, da tudi naš „Naprej“) in ljudstvo, katerega se je vse trlo, radovalo se je pri čarobnem večeru in hladni pivi do pozne ure.

Iz Zagorja na Notranjskem 8. julija. [Izv. dop.] Kakor se po vsej Kranjskej velikanske priprave delajo za slavnostni sprejem Nj. Veličanstva, tako tudi notranjski Zagorci nameravajo imenovani dan kolikor mogoče slovesno praznovati ter s tem dokazati, da so tudi Zagorci na Pivki prevzvišenej Habsburškej dinastiji iz vsega srca udani. Imenovana svečanost vršila se bode po sledečem programu.

1. Zjutraj ob 8. uri slovesna sv. maša, pri katerej se bode udeležil občinski zastop, krajni šolski svet in šolska mladina, pa tudi vsi udje na novo ustanovljenega tukajšnjega bralnega društva.

2. Po dokončanej službi božji ide šolska mladina v učilnico, kjer se bode obdarovala s svetinjami v spomin šeststoletnice, potem deklamovala in zapela cesarsko himno, a potem postregla se na prostem z jedili in pijačo.

3. Bode ob 3 ½. uri popoludne mej slovesnim zvonenjem tudi pokanje možnarjev tukajšnjim občanom naznanilo, da se je slavnost na čast našega nam tako priljubljenega vladarja pričela.

4. Ob 7. uri zberó se v sobi bralnega društva zopet vsi udje, s streli možnarjev pozvani, kjer se bode cesarska himna zapela ter se podajo potem od tam uvrsteni z zastavo do tukajšnje ljudske učilnice, kjer jih bode že zbrana šolska mladina tudi z zastavo pričakovala. Zopetni streli iz možnarjev bodo občinstvu naznanili, da sedaj je odhod na grič „Grmado“; prvi pojdejo udje bralnega društva z zastavo in lampijoni, za njimi šolska mladina, potem krajni šolski svet in občinski zastop in za temi drugo občinstvo do tukajšnje c. kr. pošte, kjer se bode zapela zopet cesarska himna ter potem v redu na „Grmado“ korakalo.

5. Dospevši na grič „Grmado“ bode zadonelo 21 strelov na čast in slavo našega presvetlega vladarja, potem se bode zakuril kres, užigal bengalični ogenj in se spuščali raketi. Mej posameznimi točkami pa se bodo prepevale narodne pesmice in se prosto zabavalo. Ko bode zopet 21 strelov zadonelo izza „Grmade“ v narodno dolino Zagorsko in ko bode še trikratni „živio!“ zaklican presvitlemu cesarju Franu Jožefu, bode slavnost končana.

Iz Vač 7. julija. [Izv. dop.] Včeraj storili so naš novoizvoljeni g. župan in svetovalca v pričo odbornikov obljubo gospodu glavarju, da bodo vestno opravljali svoj velevažni posel in združenimi močmi delali za občinski blagor. Bog daj! Omenil sem ta slovesni čin zbog tega, ker bi rad opozoril naš občinski zastop, da odpravi in ozdravi še ostale skeleče rane v tej občini, katere so mu predobro znane, z vso vztrajnostjo in nepopustljivostjo! Gnjiloba, koja je razjedala živo občinsko telo, je ozdravljena, menim za vse veke. Grdej nemškutariji odpel je mrtvaški zvon. Izvoljena sta bila že letos za Trebnje narodna volilna moža in upamo, da tudi za vse prihodnje volitve si smemo zmage gotovi biti. Tudi uraduje se pri županiji izključno vse slovenski. Slava! Dveh omenjenih napak ne bodem razpravljal danes, ker sem si naredil smer le vesele zadeve zabilježiti in se zanašam, da se itak prej odpravijo, preden bode trebalo z bičem ali celo s „škorpijonom“ udariti, če bode tudi komu neljubo, ker skušnja uči, da taka pot v časih več izda ko lepa beseda!

Naše „bralno društvo“ priredilo je bilo po nasvetu „Slov. Naroda“ na predvečer praznika slovanskih apostolov velikanski kres. Drugod ne bi to pomenilo toliko ko pa pri nas, ko smo ustali iz narodnega spanja in začeli ledino orati. Uspeh kaže, da pada seme v rodovitno zemljo in bode, če tudi ne še tako brzo, vender gotovo rodilo stoterni sad. Ker sem omenil „kres“, naj povem, da je vso čast delal vaškim fantom in bil toliko velikansk, da tacega že menda davno neso kurili. Par dnij poprej pobiral je društveni g. predsednik prostovoljne darove za smodnik in nabral nepričakovano lepo svoto novcev, ki se je deloma uporabila za to slavnost, ostanek pridejal se bode svoti, ki je bode trebalo za predstoječo 600letnico. Precej globoko v žep segla je gospa Helena Grilec. Čast komur čast! Opazoval sem, kako radodarno je ljudstvo pri takej priložnosti, kar dovolj izrazuje njega vernost pa tudi udanost premilostivemu vladarju. S 103 streli, bengaličnim ognjem, raketami, kresom in lepim petjem počastili smo vigilijo ss. apostoloma. Veličastno je odmeval grom topičev v nočni tihoti iz naših visocih hribov v prostrano Litijsko dolino!! Slavnost bi bilo kaj dostojno poveličevalo pritrkavanje zvonov. Pa — No! — Neki pogreb ravno ta dan (5. julija) preprečil je bil slovesno sv. mašo, ki je bila sicer že namenjena; se bode pa k letu osovrej dodalo dvakratno, kar sedaj okoliščine neso dopuščale.

„Bralno društvo“ dobiva vedno stalneje podpore, celo njegovi nasprotniki od začetka v dvomu, če bode mogoče kaj tacega izpeljati, sprevideli so le korist njegovo in postali mu prijazneji, in nadjamo se, da so bili morda le nekim osebam nasprotniki, ne tako stvari samej. V tej reči če smo se motili, radi bodemo spoznali svojo krivdo! Naj omenim g. župnika M. Absec-a iz Hotiča, ki je prepustil društvu svojo fisharmoniko za vežbanje v petji in mu izreka društvo očitno zahvalo!

„Celjski lisjak“ recte „farizej“ tudi ne bode odslej več zahajal v naš slovenski trg. Dotični gosp. naročnik, menda tudi prvič zapeljan, dal je častno besedo, da ga več ne naroči in pristopi društvu. Tudi veselo znamenje!

Obilna dela zadržujejo nekaj ljudstvo od čitanja časopisov, a ob dolgih zimskih večerih poravnale se bodo doline in nedostatki vročega letnega časa. Meseca septembra ali oktobra praznovalo bode „bralno društvo“ slovesno odpretje.

Društvo delalo bode tudi z vsemi močmi, da bodo 600letnica se tudi v naših visocih gorah dostojno praznovala, vredna našega milega vladarja. Dopis slavnosti ne bode izostal, pa tudi še veliko druge tvarine čaka za predale „Slovenskemu Narodu“, če je gospod urednik ne bodete vrgli v „koš“, kar meni sicer še neste storili; slišal pa sem slišal že od tukajšnjih dopisovalcev, da kaj tacega kaj radi naredite. —d—m.

Iz Trnovega 7. julija. [Izv. dop.] V spomin 600 let, kar je Kranjska združena s presvitlo Habsburško rodovino in povodom prihoda Njegovega Veličanstva presvetlega cesarja v našo deželo priredi šolska mladina Trnovske trirazredne ljudske šole šolsko veselico zunaj na prostem s sledečim vzporedom: 1. Dne 11. t. m. ob 8. uri zjutraj slovesna sv. maša v farni cerkvi sv. Petra v Trnovem. 2. Potem se pelje šolska mladina na odmenjeni prostor, kjer govori nadučitelj slavnostni govor. 3. Pesen „Cesarja nam Bog živi!“ 4. Deklamacija:

lenji Logatec v **Idrijo.** Prihod zjutraj ob $9^3/_4$ uri: Ogled rudarije. Ob $11^3/_4$. uri: Skozi Logatec v **Postojno.** Prihod popoludne ob $3^1/_4$. uri: Najvišje ogledovanje. Popoludne ob $5^1/_2$. uri: Povrat v **Ljubljano.**

Prihod zvečer ob $7^1/_4$. uri.

V Ljubljani ob 10. uri zvečer **konec ljudske veselice.**

V **pondeljek** 16. **julija**:

Ljubljana-Kamnik-Kranj-Begunje-Bled.

Zjutraj ob 7. uri: Vožnja v **Kamnik.** Najvišje ogledovanje.

Dopoludne ob 11. uri: Nadaljevanje pota skozi **Cerklje** v **Kranj.** Prihod ob $1^1/_4$. uri: Najvišje ogledovanje.

Popoludne ob $1^3/_4$. uri: Skozi Radovljico-Lesce v **Begunje.** Najvišje ogledovanje.

Ob $3^1/_2$. uri: Na **Bled.** Prihod ob 5. uri. Zvečer ob 9. uri: **Veselica na jezeru.**

V **torek** 19 **julija**:

Na **Bledu.** Zjutraj ob $5^1/_2$. uri: Odpotovanje skozi **Terbiž.**

Natančneji načrti za posamezne slavnostne dneve se bodo posebej razglašali.

Ljubljana, 6. julija 1883.

Kranjski deželni odbor.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 7. julija.

Justični minister baron dr. **Pražák** podal se bode prihodnji mesec v Galicijo, da nadzoruje ondukajšnja sodišča.

Izpeljavne naredbe k **obrtni noveli** priobčile se bodo po povratku trgovskega ministra iz Angleškega ter bodo obsegale dvajset toček.

Dasiravno se za sedaj še ni bati, da bi se **kolera v Avstrijo** zanesla, piše „Pol. Corr.", je vender vlada odredila celo vrsto varstvenih naredeb ter uradom in ljudstvu priporočila vestno njihovo izpolnovanje. Kar pride iz Egipta, mora se v avstro-ogerskih pristaniščih podvreči v zdravstvenem reglementu predpisanemu kontumačnemu postopanju ter se vse stvari čistijo in desinficirajo. Železnična upraviteljstva imajo skrbeti za skrbno čiščenje čakalnic, restavracij in stranišč. Okrožnica deželnim vladam odreduje, da se ima vsak slučaj sumljive bolezni takoj telegrafično naznaniti ter taki bolniki takoj izolirati. Večje občine imajo skrbeti za pravočasno prireditev potrebnih prostorov, za čiščenje in odstranitev gnjilobe in zdravstveno nadzorovanje gostilen, prenočišč po posebnih sanitetnih komisijah. Z ogersko in deželno vlado v Sarajevu stopila je vlada v dogovor glede potrebnih naprav ter bode tudi skrbela, da se takoj priobčijo dotične naredbe drugih držav. — Doslej postalo je 1116 ljudij žrtva tej epidemiji, mej temi skoro nobeden Evropejec.

Vnanje države.

Mej **Rusijo** in **Perzijo** sklenila se je pogodba o mejnej ureditvi. Reuterjeva depeša iz Teherana poroča, da ima vsled te pogodbe Perzija obdržati Kelati in Nadir, Merv pa da je smatrati za rusko zemljo. Ta pogodba se bode v jednem mesci ratifikovala. Perzija se je zavezala, da bode vse Turkomane, kateri bi bili pribežali na perzijsko zemljo, izročila Rusom; samo oni Turkomani, ki so v Perziji naseljeni, ostanejo ondukaj. Pogodba tudi pravi, da bode, ako bi kaka tuja vlast, mej katerimi se Anglija izrečno imenuje, ugovarjala temu dogovoru, Rusija sama imela odgovarjati na te proteste.

Iz **albanskega** Skadra se poroča, da trpe uporni Albanci na hudem pomanjkanji živeža in streliva, kar da jih je že napotilo stopiti s Hafiz pašo v dogovor, s kakimi pogoji da se predadé. Jeden del upornih rodov obrnil se je baje zastran zavetišča na Črnogoro in sicer z dobrim uspehom. Assim paša, kateri se je bil proti konzulom, ki so hoteli posredovati za milejše postopanje proti ustašem, izrazil za skrajno strogost, dobil je iz Carigrada telegrafičen napotek, da ima za brezpogojno podvržbo podajati generalno amnestijo, varstvo predpravic in odškodnino za škodo na premoženji. V dan 24. junija podal se je Assim paša, da to sporoči, v kraje upornikov. Ob tem času mirovalo je orožje po celem vilajetu. Doslej nevtralni rodovi pošiljajo v Skader zatrjevanja zvestobe in udanosti.

Irska dinamitna stranka imela je v Novem Yorku zborovanje, v katerem so se sklepale vsakovrstne dinamitske resolucije ter zbirali se doneski za „zaklad mučenikov". Sheridan imel je drzovit govor, v katerem je umore v gaji Phönix in dinamitne atentate priporočal kot „blagodejna sredstva," da se „Anglija spravi na kolena". Sklenilo se je tudi, da se ima 100 dolarjev, ki so došli iz Kalifornije, upotrebiti za nakup dinamita.

Dopisi.

Iz Gorice 5. julija. [Izv. dop.] Z ozirom na moj dopis iz Gorice, v katerem sem sine ira et studio le z navedenjem neovrgljivih dokazov pobijal trditev „Edinosti" o Tolminski kandidaturi ter obžaloval dotični neutemeljeni in brezpotrebni dementi piše „Edinost" v zadnjej številki, da jo hočejo njeni sovražniki pred slovenskim svetom sumničiti. Na to sledeče: Jaz nesem in nesem bil nikdar sovražnik katerega-koli slovenskih listov, tedaj tudi „Edinosti" ne (o Celjskem Prijatelji ne govorim, ker ga nikdar videl nesem) in ne poznam nobenega Slovenca v Gorici, kateri bi bil „Edinosti" sovražnik. Sovražnik sem pa takim noticam, katere bijejo resnici v obraz na kvar našej sveti stvari, in v tem oziru nesem osamljen. Da ima „Edinost" sovražnike, verujem, a ti neso v Gorici, temveč v Trstu, in največji mej njimi tisti, kateri take in jednake notice pišejo. Da sem list sumničil ali namen imel sumničiti ga, ni res; neovrgljiv protidokaz te trditve je moj dopis sam, v katerem sem le gola facta navajal.

V polemiko glede novih napadov in novega poniževanja centralno-odborovih uspehov, nakopičenih v istej notici „Edinosti", se ne spuščam: prvič mi brani to delikatnost osobnih zavez in druzih zadev, katerih nečem brezpotrebno obešati na zvonec javnosti; drugič pa tudi uverjenje, da bi bil ves moj trud brezuspešen, ker ne verujem, da bi se dala v tej zadevi „Edinost" o ničevosti njenih trditev prepričati; tretjič nadeja, da s tem narodno stranko na Goriškem in sebe pred novimi napadi zabranim. S tem basta.

Iz Ptuja 6. julija. [Izv. dop.] Stoprav par dnij in presvitli vladar stopi na tla, kjer bivajo v velikej večini Slovenci. Toda, kakor se radujemo Najvišjega prihoda na jednej strani, nas žali na drugej, ka Slovenec ne bode smel pokazati, da je Slovenec. Znana pritožba na ministerskega predsednika grofa Taaffeja glede pozdrava v naščini bila je zavržena. Da, v istini bridko je za narod, da mora pred svojim vladarjem biti toli ponižan, ter mu ni dovoljeno, nagovoriti ga v svojem jeziku. Ali si v istini toli udani Slovenci zaslužijo tako ponižanje? Kdaj nam bodo že vender nehal pihati stari birokratiški veter? A vsi ti ukazi ne bodo hasnili nič, kajti, ko bode presvitli vladar stopil na slovenska tla na Štajerskem, osvedočil se bode takoj, da stanujejo tu vedno verno udani Slovenci in mogoče je, da tudi na teh tleh doleti koga Najviše vprašanje: „Neso tu Slovenci?"

Iz Gornjega Grada 4. julija. [Izv. dop.] Kakor po vsej deželi je tudi pri nas 2. julij bil praznovan. Brez števila strelov se je razlegalo po našej prijazni dolinici, in vse polno zastav cesarkih, narodnih in štirskih je kinčalo naš trg.

Zvečer je bilo na ulici, kakor po dnevi, kajti razsvitljava bila je splošna in kaj mična, — godba pa je svirala neprenehoma, da je človeku srce veselja igralo. Zjutraj po budnici in postavljenji maja so se začeli reservisti in dopustniki zbirati in peljani od gospoda župana in vseh uradnikov so se po 9. uri podali k slovesni službi božji, kojim se je tudi vsa šolska mladina pridružila.

Po maši začela se je veselica na prostem, kjer je bilo jako živahno in zabavno. Posebno pohvaliti moramo tukaj našega učitelja Spendé-ja, kateri je pokazal pravo narodnost in pa udanost presvitli hiši Habsburški. Pod njegovim vodstvom prednašali so otroci prelepe pesni, — deklamovali itd. Vse točke bile so pomenu dneva primerne in so se zvršile na občno pohvalo.

Tisočeri „živio"-klici presvitlemu cesarju, cesarskej rodbini itd. doneli so pri zabavi in pozneje po celem trgu. Zvečer je bil slavnosten banket.

Iz Sevnice 3. julija. [Izv. dop.] Slavnost 600letnice Habsburžanov vršila se je 2. julija prav sijajno. Zjutraj nas je že streljanje spominjalo na zgodovinske čase Habsburžanov; ob 8. uri bila je slovesna sv. maša z leviti in zahvalno pesnijo.

Po sv. opravilu zbralo se je v prostornej trirazrednej šoli polno občinstva gosposkega in kmetskega stanu. Vsa Sevniška inteligenca počastila in vzvišala je slavnost s svojo navzočnostjo. Slavnost se je pričela s pesnijo, potem so se vrstili govori z deklamacijami in pesmami. O poludne bilo je 148 otrok,

☛ Dalje v prilogi. ☚

---

namalal krasotico. Sklenil je, da pojde k njemu, kajti veroval je, da gotovo ima opij.

Perzijec ga sprejme, sedel je na divanu in nogi pod-se imel podviti.

„Čemu ti bode opij?" povpraša ga.

Piskarev mu pove, da ne more spati.

„Dobro, jaz ti dam opija, le namalaj mi krasotico. Ali res krasotica mora biti! — Obrvi mora imeti črne, oči pa veliki, kakor dve olivi; a jaz sam — da bi ležal poleg nje in dim pulil iz lule! — Čuj, da bi bila lepa! — da bi bila krasotica!"

Piskarev je obljubil vse. Perzijec je odšel, po minuti vrnil se, prinesel rožič, napolnen s temno tekočino, nekoliko ulil je v drug rožič, dal Piskarevu in naročil mu, naj ne užije več, nego po sedem kapljic vselej, pa na vodi. Piskarev je hlapno zgrabil dragoceni rožič, ki bi ga ne bil dal za grudo zlata, — in bežal je na vso moč domov.

Ko je bil prišel v svojo sobo, odlil je nekoliko kapljic opija v kupico vode, izpil in šel leč.

Bog, kaka radost! — Ona! — zopet ona! — Ali že do cela v drugej podobi! — O, kako lepo sedi pri oknu bliščečega vaškega domca! — Nje obleka je tako priprosta, v kakoršno se more oblačiti le pesnikova misel. Kako ima glavo počesano . . . Čudo! — Kako priprosto je razčesana in kako jej pristuje to! — Tenek trak na lahko objemlje nje vrat; vse na njej je skromno, vse tajno, neizrekljivega čutja izraz. Kako mila in ljubovidna (gracijozna) je nje hoja! — Kako blagoglasen je nje stopinj in nje priprostega krila šum! — Kako lepa je nje roka, ovenčana s zapestnico iz las! Govori z njim in prosi: „Ne zaničujte me; jaz nesem ta, katera menite, da sem. Pogledite me, pozorno pogledite in povedite, ali sem vredna tega, kar vi menite? — O! ne, nikakor! — da bi ta, ki bi se drznil kaj domišljati, da bi . . ."

Ali probudil se je — zmočen, utrujen, solznih očij. „Boljše bi bilo, da bi ne živela! — da bi je na svetu ne bilo, da bi bila le navdušenega umeteljnika sen! Jaz bi ne stopil od platna, jaz bi te večno gledal in poljubljal bi te. Jaz bi živel — in dihal va-te, kakor v najkrasnejšem snu, a bil bi srečen. Nikakoršnega druzega hrepenenja bi ne imel. Jaz bi te na pomoč klical kakor angelja varuha, pred spanjem in bedenjem. Tebe bi izvolil, kadar koli bi moral obraziti kaj božanskega in uzornega. Zdaj pa . . . kako strašno življenje je to! — Kak dobiček mi je to, ker živi? — Kaj je zmočenega ljubovnika život znancem in prijateljem, kateri so ga nekdaj ljubili? — Bog! kakovo je naše življenje! — Večno se domišlija bori z resnico!" Take misli so ga skoraj zmerom motile, drugega ničesar ni premišljal, skoro ničesa ni jedel in nestrpno je čakal večera in ponočnega prizora. Nepretrgane razvnete misli o tistem predmetu so naposled do njegove domišlije dobile tako moč, da je skoro vsak dan prikazal se mu tisti obraz in ves je predrugačil se.

Opij je še hujše razkalil njegove misli; a če je kdo bil kdaj za . . . do najvišje stopinje brezumnosti, silno, strašno, morilno, burno, gotovo je tak nesrečnež bil on.

Izmej vseh nočnih prikaznij je jedna bila najzanimljivejša: prikazala se mu je bila delavnica. Kako je bil vesel, kako razkošen je sedel in paleto držal v roci! A ona je bila pričujoča! Že je bila njegova soproga. Sedela je poleg njega, s svojim mičnim komolcem objemala stol in gledala

kateri v trgu ne stanujejo, povabljenih na kosilo, katero so jim šolski prijatelji pripravili. Popoludne zbrala se je zopet šolska mladež v polnem številu in mnogo gospode z godbo pred šolo. Ob dveh podali smo se z godbo naprej v Šmarije na prelepi holmec sv. Ane, od koder je pač v našem kraji najkrasnejši razgled. Kateri je to lepo vrsto z venci okinčanih okoli 250 otrok preveselega in prijaznega obraza s šolsko zastavo videl, moglo se mu je milo storiti, spomnivši se na prekrasne čase zlatih pretečenih mladih let. Va vrh prijaznega holmca dospevši iznenadil nas je prekrasen slavolok z napisi: „Živio Habsburški rod!“ — „Živio Franc Jožef I.!“ — „Hrast se omaje in hrib, zvestoba Slovenca ne gane!“ Ko to zapazimo, zavriskali smo vsi srčno veseli: „Slava Habsburškemu rodu!“

Veliko lepega sem že nekdaj slišal o prijaznem Sevniškem kraji in osobito o prijaznem trgu, kako vrli in značajni da so, in tega sem se zadostno prepričal. Za mladino so se vrstile mnogotere vesele igre, deklamacije in petje. Telovadne vaje na drogu, garah, bradljah in plezalnicah, katere so bile ta dan postavljene, so nas jako razveseljevale in kratkočasile. Pozneje se je še mladi svet razveseljeval s plesom. — Zvečer bil je v razsvitljenem in okinčanem trgu sprevod godbe in tržanov. Videlo se je mnogo bengaličnega ognja in raketov. Povsem sem pa Sevniško občinstvo natančneje spoznal, da se ravna po Schillerjevih besedah, ki poje:

„Nichtswürdig ist die Nation,
Die nicht ihr Alles freudig setzt an ihre Ehre.“

Jaz pa še k nadaljnemu vzbujenju narodne naše zavesti opomnim na besede slavnega Götheja, ki pravi:

„Ein stiller Geist ist Jahre lang geschäftig:
Die Zeit macht erst die Gährung kräftig.“

Domače stvari.

— (O prihodu in vsprejemu Nj. Veličanstva) naročili smo iz vseh važnejših krajev po Slovenskem brzojavna poročila. Ker pa vender na vse kraje nesmo mogli pisati, prosimo prijatelje našega lista, da nam blagovoljno poročajo o vseh pripravah in o vseh pojavih lojalnosti, da dobomo kolikor možno živo sliko potovanja cesarjevega po slovenskih tleh.

— („Tantae mollis erat!“) Včeraj in danes stalo je občinstvo v tolpah pred deželnim gledališčem in gledalo, kako so kakor po „cigalnici“ cesarskega orla z zastavami zdaj potegnili kvišku, zdaj zopet spustili navzdol. Stvar postala je že smešna. G. Doberlet hotel je na vsak način razobesiti stanovski barvi, modro-žolto, na narodne, to je deželne (belo-modro-rudeče) pa je nalašč pozabil. A v najboljšem delu pride z merodajnega mesta protiukaz: Narodne barve gori! Dekoracija morala je zopet navzdol in prejšnji zastavi nadomestita se z narodnima ter dekoracija potegne kvišku. A glej usode! Spored barv je narobe, bela je namreč spodaj, rudeča na vrhu. Doberlet, opozorjen na nepriliko, gre stoprav zdaj prašat, kako se vrsté narodne barve in po mnogih potih in težavah je naposled dekoracija in na njej narodni zastavi v redu. V svesti smo si, da si bode gospod Doberlet odsehdob zapomnil spored narodnih barv.

— (Potemkinov narod.) Nekateri ljudje imajo jako čudne nazore, kaj se spodobi o sprejemu presvitlega cesarja. Da, gospod Nedved je pregovarjal učence Ljubljanske gimnazije, naj pozdravljajo rajši cesarja s tujim, zamolklim „hoch“, nego z domačim, krepko in čisto zvonečim „živio“. No, gosp. Nedved ni jedini, ki bi rad naredil iz Kranjske del umetne Germanije. Neverjetno je skoraj, pa vender res, da tudi učitelj petja na tukajšnji gimnaziji, rodom Čeh, hoče, pregovarja, sili in žuga z vsemi disciplinarnimi sredstvi, da bi peli gimnazijci celo cesarsko himno po nemškem tekstu. Pevski zbor, ki šteje 70 dijakov, mej njimi samo 8 Nemcev, je pripravljen peti součencem na ljubo „O mein Oesterreich“, zato pa zahteva in gotovo po vsej pravici, da se vsaj cesarska himna poje čisto po slovenskem tekstu. Nedved in učitelj petja menda vender nesta ravnatelja na gimnaziji? Ako imamo Slovenci čast in srečo, biti avstrijski državljani, bomo menda smeli tudi cesarja sprejeti kakor Slovenci? Potemkin postavljal je umetne vasi, ti ljudje pa bi radi celo umeten Potemkinov narod.

Star dijak.

— (K šeststoletnici) pripelje se prihodnjo sredo 11. t. m. ob 10 uri 6 m. dopoludne semkaj s posebnim vlakom batalijon dolenjskih mestnih gard iz Rudolfovega (z godbo), iz Krškega, iz Metlike in iz Kostanjevice in bode imel uhod skozi Dunajsko cesto, Slonove, Špitalske ulice in Poljansko cesto v nakazano mu stanovanje: v bivšo sladkornico. Želeti bi bilo, da bi se mnogo občinstva na kolodvoru zbralo in prijateljsko-srčno pozdravilo vrle narodnjake iz dolenjskih mest.

— (Dokaz ravnopravnosti,) kakor se izvaja mej Slovenci, je gotovo tudi napis nad hišo finančnega ravnateljstva. Ta napis je namreč čisto nemšk, ko da bi v Ljubljani in na Kranjskem Slovencev sploh ne bilo. — Upamo, da se bode to brezobzirno žaljenje našega narodnega čutja takoj odpravilo.

— (Pri veliki maši) v prestolni cerkvi 12. t. m. ob 8. uri zjutraj se bode pod vodstvom g. Ant. Foersterja pelo: Pri vstopu Nj. Veličanstva: Halerjev možki zbor s podloženim tekstom: „Alme Deus! Sancte Deus! Bone Deus! Tu salvum fac nostrum imperatorem Franciscum Josephum: et hostes Austriae non praevalebunt adversus eum“; Missa solemnis, zl. Ant. Foerster; graduale „Gloriosus Deus“ zl. dr. Witt; po odpetem ofertoriji „Mirabilis Deus“ zbor „Jubilate Deo“ zl. K. Aiblinger; „Te Deum“ zl. dr. F. Witt.

— (V dopolnitev že naznanjene za 50% znižane vožnine) od Brežic do Ljubljane od 10. do uštetega 15. t. m. bodi še dodano, da je to znižanje splošno, t. j. veljavno ne le za poštne, ampak tudi za kurirne, brze in mešane vlake. Dalje se nam naznanja, da pojde 11. t. m. posebni osobni vlak iz Zagreba do Ljubljane in 14. iz Ljubljane v Zagreb. Ta vlak, ki je posebno namenjen za „Dolenjske garde“, bode imel vozove 2. in 3. reda in bode, kolikor bode prostor dopuščal, tudi jemal drugo v Ljubljano potujoče občinstvo za 50% znižano ceno in sicer tako, da se plača pri ustopu vožnja za tja in nazaj, kakor tudi pri drugih vlakih. Posebno se še na to opozarja, da se listki (karte) v Ljubljani ne oddajajo, ker veljajo tudi za nazaj. Ta vlak gre iz Zagreba ob peti uri in 40 minut zjutraj, postaja mej Zagrebom in Zidanim Mostom povsod, mej Zidanim Mostom in Ljubljano pa samo v Litiji. Odhod iz Podsuseda ob 5. uri 59 min.; iz Zaprešiča ob 6. uri 9 min.; iz Brežic ob 6. uri 50 min.; iz Vidma ob 7. uri 15 min.; iz Reichenburga ob 7. uri 25 min.; iz Sevnice ob 7. uri 52 min.; iz Zidanega Mosta ob 8. uri 31 min.; iz Litije ob 9. uri 20 min. in dospe v Ljubljano ob 10. uri 6 min. dopoludne. Nasprotno gre ta posebni vlak iz Ljubljane 14. julija ob 5. uri 35 min. popoludne in pride v Litijo ob 6. uri 26 minut; na Zidani Most ob 7. uri 21 min.; v Sevnico ob 8. uri 11 min,; v Reichenburg ob 8. uri 38 min.; na Videm-Krško ob 8. uri 48 min.; v Brežice ob 9. uri 15 min.; v Zaprešič ob 9. uri 59 min.; v Podsused ob 10. uri 9 minut in dospe v Zagreb ob 10. uri 28 minut zvečer.

— (Za Št. Kocijančičev spomenik) pričelo se je nabiranje doneskov. Zadnja številka „Soče“ objavlja prvi izkaz.

— (Kupčijska zbornica Goriška) je razpravljala v svoji seji 21. pr. m. vprašanje, dano jej od vis. vlade, ali so na Goriškem slovenske menjice v rabi in koliko bi se jih v tej deželi porabilo, ako bi jih dala vlada tiskat. Odbor je nasvetoval, naj zbornica odgovori, da pri nas slovenske menjice neso v rabi in da bi se jih malo spečalo, ako bi se tiskale. G. R. Mahorčič je pa slovenske menjice možato zagovarjal ter dokazoval, da so že zdaj v rabi in da se njih število pomnoži, ako bodo tiskane. Zbornica je slednjič sklenila odgovor, da ne ve, koliko slovenskih menjic je zdaj tukaj v rabi, ali koliko bi jih bilo, ako bi se dale tiskat.

„Soča“.

— (Poštne hranilnice.) Do konca junija bilo je uloženih 4,327.027 gold. 80 kr. K tej svoti pripomoglo je v VII. skupini (Tirolska, Predarlska, Goriška, Gradiška, Trst, Primorska in Dalmacija) 45.239 ulog oziroma strank, v VIII. skupini (Štajerska, Koroška, Kranjska) pa 61.559 strank. Po narodnosti bilo je do konca maja v VII. skupini 396, v VIII. skupini pa 848 slovenskih strank. V tej zadevi je razmerje naslednje: Nemških 92.959, českih 39.249, poljskih 12.864, rusinskih 1.906, slovenskih 1244, hrvatskih 242, italijanskih 4.556, rumunskih 1.095.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Gradec 7. julija. Cesar obiskal je kaznilnico Karlau, ogledal delalnice, spalnice, bolnico, kuhinje, celične ječe, pohvalil je vzgledni red. Potem obiskal je deželno blaznico v Feldhofu, kjer je tudi ogledal vse prostore ter vpisal Svoje ime v po blaznih umeteljno izdelano spomenico. Zatem obiskal je pivovarno Reininghaus, kjer je vsprejel povživek. Naposled ogledal je dopoludne še delalnice na južnem kolodvoru in ljudsko kuhinjo. Povsod bil je prirejen cesarju entuziastičen vsprejem.

Metlika 7. julija. Metliška izvrstna godba pride s požarnobrambovci k svečanosti.

Ptuj 7. julija. Premerstein je na prošnje mestnega zastopa program svojevoljno tako spremenil, da se Nj. Veličanstvo ne pelje po poštnih ulicah, kakor poprej določeno, ker se tu nahaja „Narodni dom“. Nova določena ulica pa leži v jako neprijetnem kraji mesta.

Razglas.

Za četrtek 12. dan t. m. je ob povodu osrečujoče navzočnosti Nj. Veličanstva presvitlega cesarja v Ljubljani napovedana

razsvetljava vsega mesta.

Zaradi slavnostne prilike bodo hiše obilno okrašene in izvestno pogostem ozaljšane s prapori in zastavami. Na oknih pa so o zdanjem letnem času skoro povsodi nataknene šaluzije, katere bodo mej razsvetljavo se ve da morale biti odprte. Vsled tega se je bati, da bi se kje kak prapor utegnil uneti ob lučih.

Zato se mestnemu magistratu vzvidi ukazati, da je ob času razsvetljave natakniti zimska okna, če ne, pa prapore za časa razsvetljave ali umakniti, ali pa jih, da ne bodo plapolali po vetru, trdno privezati, s kratka, tudi prapore tako kakor druge stvari, ki služijo za ozaljšavo, zavarovati tako, da bode zabranjeno vsaki nevarnosti po ognji.

Mestni magistrat v Ljubljani
v 5. dan julija 1883.

Župan: Grasselli.

---

njegovo delo. V nje črnih, trudnih očeh je gorela neizmerna blagost: vse po sobi je dihalo raj, vse je bilo tako jasno, tako gizdavo. Stvarnik! sklonila je na prsi mu svojo prelepo glavo . . . Lepšega snu še nikoli ni imel.

Ustal pak je potlej čvrstejši in zmóčen manj, nego je bil sicer. V glavi so se mu porodile čudne misli: morda, menil je, pogreznil jo je v propast kakov nenaden, grozen slučaj; morebiti se vskip nje duha razliva v kesanje; ne mara bi sama rada iztrgala se iz svoje strašne okolnosti. Ali bi mogel hladnokrvno dopustiti nje pogubo in baš o priliki, o katerej je treba le roko podati jej, da jo otme potopa? — Njega misli so sezale še dalje. „Mene nihče ne pozna,“ — opomnil je sam sebi, „komu je kaj do mene? — saj tudi meni ni do nikogar nič. Če pokaže čisto kesanje in promeni svoj život, pa se pozakonim z njo. Jaz morem oženiti se z njo, pa res, učinim veliko lepše, nego činijo mnogi, kateri jemljo gospodinje, a često najzaničljivejša bitja. Ali moj čin ne bode samopriden, a ne mara bode tudi velik: jaz svetu vrnem njegovo največo krasoto!“

(Dalje prih.)

Tujci:

5. julija.

Pri **Slonu**: Peterca z Dunaja. — Poppovič iz Zagreba. — Mulé z Dunaja. — Škerjanec iz Gradca.

Pri **Maliči**: Tasani iz Trsta. — Reiss iz Monakova. — Breuer z Dunaja.

Dunajska borza

dné 7. julija.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta		78 gld.	65	kr.
Srebrna renta		79 „	45	„
Zlata renta		99 „	20	„
5% marcna renta		93 „	40	„
Akcije narodne banke		837 „	—	„
Kreditne akcije		294 „	80	„
London		119 „	95	„
Srebro		— „	—	„
Napol.		9 „	50	„
C. kr. cekini		5 „	65	„
Nemške marke		58 „	85	„
4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	119 „	—	„
Državne srečke iz l. 1864.	100 „	167 „	75	„
4% avstr. zlata renta, davka prosta		99 „	45	„
Ogrska zlata renta 6%		119 „	95	„
„ „ „ 4%		88 „	35	„
„ papirna renta 5%		86 „	80	„
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig.		103 „	—	„
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	114 „	50	„
Zemlj. obč. avstr. 4½% zlati zast. listi		118 „	20	„
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice		— „	—	„
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice		104 „	90	„
Kreditne srečke	100 gld.	170 „	50	„
Rudolfove srečke	10 „	19 „	25	„
Akcije anglo-avstr. banke	120 „	107 „	50	„
Trammway-društ. velj. 170 gld. a. v.		220 „	50	„

Poslano.

(4—19)

GLAVNO SKLADIŠTE

MATTONIJEVE

IZ GIESSHÜBLER

najčistije lužne

KISELINE

poznate kas najbolje okrepljujuće piće,

I kas izkušan liek proti trajnom kašlju plućevine i želudca bolesti grkljana i proti měhurnim kataru,

kas i slasticah za probavlis (PASTILLEN)

nalazi se kod Hinke Mattonija (Karlovi vari u Českoj).

Kranjsko obrtno društvo

vabi vse svoje ude in obrtnike sploh **k razgovoru zaradi udeleženja pri slavnostih,** v **ponedeljek zvečer** točno ob ½9. uri **v gostilno „zur BIERQUELLE“.** (466)

Javno zahvalo

izrekam gospodu **dr. Samou** iz Kamnika, kateri me je v kratkem času popolnem ozdravil, da sem zdaj krepkejši kot pred boleznijo. Vsacemu ga priporočam najiskrenejše.

Gornji Grad dne 6. julija 1883.

Albin Loretič,
trgovec.

(461)

Ravnokar izšla je:

Slavnostna popotnica

(Jubelmarsch)

v spomin na navzočnost Nj. Veličanstva presvetlega cesarja Frana Josipa I. na Kranjskem

povodom

šeststoletnice združenja dežele Kranjske s presvetlo vladarsko hišo Habsburžanov.

Za glasovir zložil **Viktor Parma.**

Op. 11. — Cena 75 kr., — po pošti 80 kr.

Dobiva se pri založniku

(449—2) **Iv. Giontini-ji v Ljubljani.**

Restavracija „zur Sonne“,

(„pri Solncu“.) (462)

Izvrstna in cena vina, fina kuhinja, carskega piva ½ litra **10 kr.** Tudi se **dve natakarici** vzameti v službo, kateri bodeti v narodni obleki stregli.

Najfinejša vina v botilkah.

Pravi **francoski** in **avstrijski champagner, bordeaux, renska, avstrijska, štajerska, ogerska** in **dessert vina** po zelo znižanej ceni. — Cenik zastonj in franko.

J. R. Paulin,
špecerija pri „voglu“, poprej Weid

(435—4)

HENRIK LANZ na DUNAJI,

III. Hintere Zollamtsgasse 13 a.

Specijalitete:

Parni mlatilni stroji in lokomobili od 2 do 8 konjskih močij. **Mlatilnice ročne in s konjskim vlačilom** (1 do 6 konj). **Rezalnice za krmo, mlini na debelo moko itd.**

Najnovejše konstrukcije, najboljši sistemi, nizke cene.

Razpečanih že 100.000 tacih strojev.

Ilustrovani katalogi gratis in franko.

Iščejo se izvedeni, pošteni agenti in prekupci.

Zastopstvo in stroji na ogled v razstavi v Ljubljani od 12. do 17. julija. (456—1)

Za razsvitljavo

je še več sto

steklenih svetilnic

za oddati pri

V. H. Rohrmann-u,

najemniku Strzelbove tovarne za milo in sveče.

Naročila sprejemajo se tudi **v prodajalnici** (Špitalske ulice). (464)

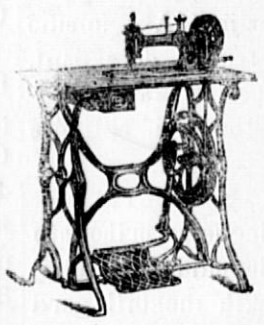

C. k. privilegij šivalnih za zboljšanje strojev.

Ivan Jax,

v Ljubljani, Hôtel Evropa.

Zaloga vsakovrstnih

šivalnih strojev

za družine in rokodelce, rabljivih za vsakatero šivanje. (376—6)

Sestletna garancija!

Poduk brezplačno. Na mesečne obroke po 4 do 5 gl.

Umetne (234—24)

zobe in zobovja

ustavlja po najnovejšem amerikanskem načinu brez vsakih bolečin ter opravlja **plombovanja** in vse **zobne operacije**

zobozdravnik A. Paichel,

poleg Hradeckyjevega mostu, I. nadstropje.

Pivovarna bratov Kosler-jev.

Izvrstno

marcno pivo

v zabojih po 25 in 50 steklenic

se dobiva iz (83—22)

ALOJZIJ MAYER-jeve

zaloge piva v steklenicah v Ljubljani.

Prevažanje ljudij in blaga v

AMERIKO

najbolje in najceneje pri (238—8)

ARNOLD-u REIF-u, **Wien, I.,** Kolowratring, Pastalozzigasse 1.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žakljih po **4¾ kg.** netto, poštnine prosto z zavitkom vred nemudoma po poštnem povzetji.

	5 kg. av. v. gld.
Mocca, pristno arabska, plemenita	„ „ „ „ 6.30
Menado, izvrstnega okusa	„ „ „ „ 5.40
Perl-Ceylon, jako fina in mila	„ „ „ „ 5.40
Melange (zmes), posebno priporočati	„ „ „ „ 5.30
Ceylon Plantation, jako slastna	„ „ „ „ 5.—
Java, zlatorumena, jako fina	„ „ „ „ 4.70
Cuba, modrozelena, briljantna	„ „ „ „ 4.70
Afrik. Mocca, fina in zdatna	„ „ „ „ 3.90
Santos, fina in močna	„ „ „ „ 3.55
Rio, okusna	„ „ „ „ 3.25

Caj v izvrstnej izberi, ½ kile od av. v. gld. 1.— do gld. 6.—.

(318—8)

ADOLF EBERL,

stavbeni in pohištveni barvar. Izdelovalec slikanih napisov. Lakirnik.

Lastna fabrikacija

oljnatih barv, lakov in firnežev.

Prodaja na debelo in drobno.

Ljubljana, (113—20)

Marijin trg, tik frančiškanskega mostú.

Cenilniki se pošiljajo na vse strani, kdor jih želi.

Salicyl-ustna voda,

uspešno sredstvo proti vsem boleznim v ustih in na zobeh, ohrani prijetni duh in naravno bojo zob; *steklenica po 40 kr.*

Anatherin-ustna voda

po 60 kr.

Zobni prašek

po 40 kr.; priznano najboljše sredstvo za čiščenje ust.

Dr. Pfeffermann-ova

zobna pasta

v škatljah po 1 gld. 25 kr.

Dr. Popp-ova ustna voda

po 1 gld. 40 kr. prodaje (291—4)

G. PICCOLI,

lekarnar v Ljubljani, na Dunajskej cesti.

Iz **Hamburga**

kava — čaj

poštnine prosto z zavitkom vred, kakor znano, reelno, dobrodišeče blago, v vrečicah 5 kilo po poštnem povzetji.

Razpošiljatev po vsem svetu.

	Gld. a. v.
Rio, fin, močan	3.45
Santos, izdaten, močan	3.60
Cuba, ff., zelen, močan	4.10
Ceylon, višnjevozelen, močan	5.—
Zlat-Java, izredno fin, mil	5.20
Portorico, delikaten, okusen	5.40
Perl-kava, jako fin, zelen	5.95
Java, močan, delikaten	5.95
Java I., vzgledno fin	7.20
Afr. Perl-Mocca, ognjen	4.45
Arab. Mocca, pravi, plemeniti	7.20
Posebno priljubljena okusna **stambulska kavina zmes**	4.70
Čaj per kilo:	
Congo, fin	2.30
Souchong, fin	3.50
Obiteljski čaj, izredno fin	4.—
Riž, izredno fin, pr. 5 kilo	1.40
Perl-Sago, pravi, pr. 5 kilo	1.90

Cenilniki o kolonijskem blagu, spirituozih in delikatesah gratis in franco. (151—15)

A. B. Ettlinger, Hamburg.

J. ANDĚL-a

novoiznajdeni

prekomorski prah

umori

stenice, bolhe, ščurke, mole, muhe, mravljince, prešičke, ptične črviče, sploh vse žuželke skoraj nenaravno hitro in gotovo tako, da od žuželkine zalege **ne ostane nobenega sledu.**

Pravi prašek se dobiva v prodajalnici pri

J. ANDĚL-u,

13, „pri črnem psu“, Hussgasse 13,

(Dominikanergasse 13, Kettengasse 11,)

V PRAGI.

V **Ljubljani** pri **Albinu Sličarji,** trgovcu.

Zaloge na deželi imajo tam, kjer so naznanjene po plakatih. (309—4)

Službo

išče čvrst mož, v pisavi in računstvu dobro izveden, zmožen slovenskega, italijanskega in nemškega jezika v govoru in pisavi.

Pisma z naslovom **H. J.** prevzema iz prijaznosti upravništvo „Slov. Naroda“. (442—2)

Za predstoječe cesarjeve dni

priporočamo svoj pripoznano izvrstni

šampanjec in vino v butilkah.

Naročila zvršujejo se točno in pošteno.

Z vsem spoštovanjem

Paul Simon & Comp.

(457—2) **v Mariboru.**

Takoj delujoče. **Uspeh zajamčen.**

Neizogibljivo!

Denar dobi vsaki takoj povrnen, pri katerem ostane moj sigurno delujoči

ROBORANTIUM

(brado ustvarjajočc sredstvo)

brez uspeha. Ravno tako sigurno pri **plešah, izpalih** ali **osivelih laseh.** Uspeh po večkratnem močnem utrenji zajamčen. Pošilja v steklenicah po 1 gld. 50 kr. in v steklenicah za poskus po 1 gld.

J. Grolich v Brnu.

V Ljubljani se dobiva pri gosp. **Edvardu Mahr-u.**

Ni sleparija! (192—14)

Voščene svečke,

posebno pripravne za **razsvitljavo baloučkov** itd. itd.‘ kakor tudi

voščene zavitke

za **prižigat,** priporoča

(453—2) **Oroslav Dolenec.**

Prave Apolo-sveče,

najboljša in najcenejša razsvetljava, 1 zavitek 50 kr., 10 zavitkov 4 gld. 80 kr. pri

J. R. Paulin-u,

(434—4) špecerija pri „voglu“, poprej Weidlich.

Uspešno sredstvo proti bolečinam v želodci. Prijetno hladilna pijača.

Pristna deželna Rogaška slatina

„Tempelquelle“

ni zamenjati z druzimi jednakimi menj vrednimi slatinami.

V novo natočena v znane original-steklenice in na novo upeljane elegantne Bordeaux-steklenice.

Prodajejo jo v Ljubljani gospodje: Mihael Kastner, Ivan Luckmann, C. C. Holzer, Peter Lassnik, J. Skofizh, Schussnig & Weber, Josip Kordin, Iv. Fabian, Josip Terdina, Gustav Treo, R. Paulin, Josip Vodnik; **v Kranji:** Fran Dollenz; **v Kočevji:** Fran Bartelme, in vse druge imenitnejše trgovine.

Naj se skrbno pazi na etikéto, zamah in njega urezo. (392—5)

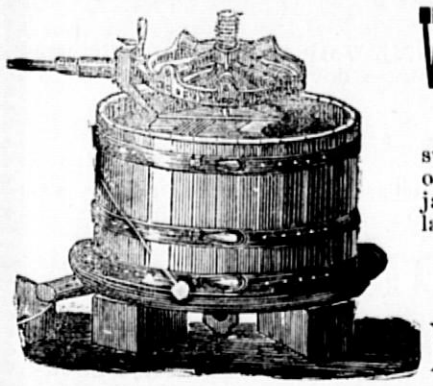

Vinske tlačilnice

(Preše.)

najnovejšega sistema, zavzemajo malo prostora, tlačijo dvakrat hitreje ko druge preše, so zelo priročne, solidne in trpežno sestavljene, izdelujejo se v vseh velikostih za privatne osebe, kakor tudi za največje producente kot specijaliteta. Garancija, spričevala o več nego 1000 izdelanih tlačilnic. Obrisi in cene na zahtevanje gratis in franco. (404—4)

Grozdne trlice najnovejše sestavljene.

Želi se v kratkem času naročil.

Ph. Mayfarth & C., **Dunaj, II.,** Praterstrasse 66. Tovarna v **Frankobrodu** n. M.

Zaloga pri gospodu **A. Debevcu.** Ljubljana, Marije Terezije cesta.

„GERMANIA“,

delniška zavarovalna družba za življenje v Stettinu.

Zavarovalno stanje dné 1. junija 1883: 143,285 polic z glavnico 136,462.802 gld. in 160.183 gld. letne rente.

Na novo zavarovanih je od dné 1. junija 1882. doslej 1883.:	9329 oseb z	15,160.686 gld.
Letni dohodki v premijah in obrestih l. 1882.		6,117.890 „
Družbino premoženje koncem l. 1882.		2,441,448 „
Izplačene glavnice in rente izza l. 1857.		25,384.587 „

Z deležem dobička pri „Germaniji“ zavarovani, katerim se je od l. 1871. izplačalo 3,299.912 gld., deležni so od početka svojega zavarovanja vkupnega dobička vsega podjetja in dobivajo dividende že po dveh letih tako, da prejemajo po dividendnem obrisu A zavarovani dividendo po razmeri same letne premije, po dividendnem obrisu B. zavarovani pa po razmeri vkupne svote uplačanih letnih premij. Slednji dobivajo, držeč se doslej nastavljenih 3% vkupne svote vseh uplačanih letnih premij, dividendo, ki počenja s 6% in vsako leto narašča za 3% uplačane letne premije, n. pr.:

po 10 letih	20 letih	30 letih	35 letih	40 letih
30%	60%	90%	105%	120%

Oni, ki so po obrisu B zavarovani z dosmrtnim plačevanjem premije, neso le prosti plačevanja, kadar znaša dividenda več nego 100% letne premije, nego dobivajo celo odslej rastočo dividendo v gotovini, dočim dobivajo s skrajšanim plačevanjem premije zavarovani že po uplačanej zadnjej premiji ono dividendo kot dosmrtno rento, katera jim pristoja z ozirom na svoto uplačanih premij. Posojila za potrebne varščine (kavcije) daje „Germania“ pri njej zavarovanim uradnikom z najugodnejšimi pogoji.

Vsako pojasnilo podajeta radovoljno in brezplačno: (459)

Glavni zastopnik g. Karol Kauschegg in njega namestnik g. inženir Emich.

Optični zavod

E. REXINGER-ja,

v Ljubljani.

Specijalist za očala potrebujoče.

Kdor si hoče **ob prihodu Nj. Veličanstva** in **predstoječih slavnostih** omisliti

dober dvojni daljnogled

ali pa sicer primeren

naočnik,

temu priporočam svojo popolnem izbrano zalogo vsakovrstnih **optičnih orodij** po prav nizkih cenah.

Poprave zvrševajo se toli hitro kolikor cenó. (454—1)

Naznanilo.

DUNAJSKI BAZAR

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 14.

Stalna razstava

25.000 kom.

za potrebo in luksus.

Prodaje se po stalnih cenah à 5, 10, 20, 30, 40, 50, 75, 99 kr. in višje.

Ceniki zastonj.

Odpre se v torek 10. julija.

Dunajsko, Norimberško galanterijsko blago iz usnja in brona, kinč in igrače. Lampijoni, solnčniki in dežniki.

Najnižje cene.

Visoko častito p. n. občinstvo se najuljudneje vabi v prijazno ogledanje.

Z vsem spoštovanjem (460—1)

EDVARD WITTE.

V Zagrebu, Ilica 28. **Na Dunaji,** I., Kärntnerstrasse 59. **V Požunu,** Michaelerthor 18.

Velika izbér

srajc in zavratnikov za gospode.

Velika **zaloga** izdelanih **oblek** za **gospode dečke in otroke.**

16 gl. jeden frak, **26 gl.** cela **obleka s frakom** pri

M. NEUMANN,

Ljubljana, Slonove ulice 11.

Velika **zaloga** izdelanih **ogrinjal,** jaquetov in **deževnih plaščev** za **gospe in gospice.**

(426—6)

Velika izbér

modnih klobukov za dame.

Bele in inobarvene Dunajske rokovice

za gospode in gospé;

častniške rokovice in uniformske zavratnike;

bele zavratnike iz batista in atlasa

vse v mnogi izberi priporoča

Albert Schäffer,

Kongresni trg št. 8, v Ljubljani.

(437—3)

Srečkanje!

Povodom Najvišje navzočnosti Nj. Veličanstva presvitiega cesarja v Ljubljani priredi udano podpisani z dovoljenjem visokega finančnega ministerstva ob priliki

ljudske veselice v Ljubljani

v dnevih od **13.** do **16. julija 1883.** na veseličinem prostoru blizu Lattermanovega drevoreda s **5000 dobitki** previdено

srečkanje,

obstoječe iz stvarij, ki imajo vrednost od 10 kr. počenši do 200 gld. a. v. Izdalo se bode **15.000 srečk,** in sicer **7500** po **20 kr.** in **7500** po **10 kr.**

Udano podpisani, **kateri namenja čisti dobiček te loterije ubožnemu zakladu mesta Ljubljanskega,** in se je vsestransko potrudil, da je pridobil lepe in dragocene dobitke — oni imajo vrednost 2000 gld. — pričakuje od znane darežljivosti kranjskega prebivalstva sijajen uspeh ter si usoja s tem najuljudneje povabiti vse p. n. obiskovalce ljudske veselice, da se v mnogobrojnem številu udeležé te dobrodelne loterije.

Z odličnim spoštovanjem

(458—2) **Adolf Stern.**

JOSIP GEBA,

urar,

v Slonovih ulicah št. 11,

priporoča svojo mnogovrstno in izbrano zalogo

zlatih in srebrnih žepnih ur,

ur na nihalo, da **bijó** ali pa tudi ne, **salonskih, stenskih ur,** francoskih in ameriških **vzbujevalcev, ur** iz **Schwarzwalda** itd. itd.

Velika izbér

švicarskih sviralk,

ki svirajo 2 do 10 komadov, z **bobnom** in **zvončeki,** v bogato opravljenih zabojčkih, posebno pripravne za slavnostna darila.

Ceniki na zahtevanje brezplačno. (452—2)

Poprave zvršujejo se najboljše in najhitreje.

Novost

s senzačnimi uspehi!

Nepresežno sredstvo

proti

slabemu teku,
navalu krvi,
napenjanju,
naduhi,
protinu,
hypohondriji,
kataru,
koliki,
glavobolju,
želodčnemu krču,
nervoziteti.

Sauveur de la vie.

Em. grofa Lichtenberga

tovarna likerjev

v **Šmariji** (na Kranjskem).

1 steklenica koncentrirano 1 gld. 20 kr. za mažo; 1 steklenica likerja 65 kr. za pijačo. Vsakej steklenici je priloženo vodilo za rabo.

Nepresežno sredstvo

proti

koleri,
rheumatizmu,
omotici,
bodljaju,
mrtvudu,
vodenici,
zobobolju,
difteritidi,
migreni,
prsnemu krču,
boleznim na jetrah.

(359—7)

Po receptu francoskega zdravnika. Čisto neškodljivo. Vnanje uporabljeno uteši takoj vsako bolečino. Za nenadne napade boleznij bi imelo biti pri rokah v vsakej družini, posebno ker se vzdrži leta in leta. Mnogo spričeval na razpolaganje.

Zaloga pri **Viljemu Mayr-u,** lekarnarju v Ljubljani; **Baumbach-u,** lekarnarji v Celji.

Orjaški salonski karuselj,

kakeršnega še ni bilo!

Opravljen z 48 konji, 12 divani, 112 plameni in jednim največjih godbinih strojev, spremljanim z 2 trombentama.

Lastnik pridobil si je po vseh velikih mestih Nemčije, Avstrije in Francije dobro ime in je vzbudil občno pozornost slavnega p. n. občinstva na-se. Zatorej se priporoča tudi tukaj v obilno obiskovanje.

Stajališče je: na Tivolski senožeti na veseličnem prostoru.

Odpre se v nedeljo 8. julija.

Začetek ob nedeljah z 11. uro, ob delavnikih s 3. uro.

Otroci plačajo 5 kr. Odraščeni 6 kr. Pri razsvitljavi vse po 6 kr.

(465) **ED. MICHEL.**

FERDINAND BILINA & KASCH,

tovarna rokovic v Ljubljani, Judovske ulice,

priporočata **povodom navzočnosti Nj. Veličanstva presvitlega cesarja v Ljubljani** svojo bogato zalogo

najfinejših belih in inobarvenih glacée-rokovic, rokovic za častnike in podčastnike, belih zavratnikov vsake vrste, uniformskih zavratnikov ter najnovejše v črnih in pisanih zavratnikih.

Vse po najnižjej ceni! (420—5)

Pri zdatno znižanih cenah

velika razprodaja

bogato založenega, v konkurzno maso gospoda

Iv. P. Schreyer, Špitalske ulice,

spadajočega

galanterijskega, Norimberškega in drobnega blaga

na **debelo** in **drobno.** — Posebno so priporočila vredna krasna, v **velikej izberi** nahajajoča se (405—4)

pisalna, pušilna in popotna orodja, albumi in fino blago iz usnja, otročje igrače, namizno in jedilno orodje, kuhinjske posode, kinč, parfumerije, lesorezni izdelki, podobe svetnikov, pobožni darovi itd.

Izvanjska naročila izvršé se točno in v zadovoljnost po poštnem povzetji.

HUGO EBERL,

za frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharjevi hiši štev. 4,

stavbeni in hišne oprave mazalec, lakirar in izdelovalec raznih tabel za prodajalce,

priporoča se, da prevzame vsa v svojo stroko spadajoča dela po *najnižjih cenah.* — Ob jednem naznanja, da ima **bogato oskrbljeno zalogo raznih**

oljnatih barv, firnižov in lakov

jako po ceni.

Vnanja naročila se točno oskrbé, za spravljanje naročenih barv v potrebne zavitke se ničesa ne računi.

Vsled prihoda Nj. Veličanstva cesarja v Ljubljano potrebne

palice za zastave

se *prav ceno pobarvajo.* (235—7)

Izdatelj in odgovorni urednik Makso A[illegible]ič. Lastnina in tisk „Národne tiskarne“.